RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 79.905 van 26 april 1999
in de zaak A. 83.139/VII-17.928.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. HOOGMARTENS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Lange Nieuwstraat 43

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX op 27 maart 1999 heeft ingediend om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van de tenuitvoerlegging van het bevel van 25 maart 1999 van de Minister van Binnenlandse Zaken om het grondgebied van het Rijk te verlaten en van de beslissing van 25 februari 1999 van de Minister van Binnenlandse Zaken, houdende de onontvankelijkheidsverklaring van een aanvraag tot machtiging van een voorlopig verblijf, aan de verzoekende partij betekend op 25 maart 1999;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 29 maart 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 april 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. HOOGMARTENS, die verschijnt voor verzoekster, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, van XXX nationaliteit, zou onder de naam XXX het land zijn binnengekomen op 3 april 1990 en zich vluchteling hebben verklaard op 11 april 1990.

1.2. Deze asielaanvraag werd beëindigd met de beslissing van de Commissaris-generaal van 16 januari 1992 tot weigering van de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

1.3. Onder de naam XXX heeft verzoekster een tweede asielaanvraag ingediend.

1.4. Uit stuk nummer 50 van het administratief dossier blijkt dat de vingerafdrukken van XXX overeenstemmen met die van XXX.

1.5. De Minister van Binnenlandse Zaken nam op 16 augustus 1993 een beslissing tot weigering van verblijf.

1.6. Op 22 augustus 1995 diende verzoekster een aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf in.

1.7. De Commissaris-generaal besliste op 8 februari 1996 dat verder onderzoek noodzakelijk was. Op 28 november 1997 weigerde de Commissaris-generaal de hoedanigheid van vluchteling aan verzoekster.

1.8. Op 23 oktober 1998 werd haar de erkenning van vluchteling geweigerd door de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen. Tegen deze beslissing heeft verzoekster een beroep tot nietigverklaring ingediend (zaak gekend onder het nr. G/A. 82.252/XI-5670).

1.9. De beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 25 februari 1999 waarbij haar aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf onontvankelijk werd verklaard, en die aan de verzoekende partij werd betekend op 25 maart 1999, luidt als volgt :

"(...)
Mevrouw de Burgemeester,
Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die bij U werd ingediend door : XXX (+ kinderen) (4.305.331) alias XXX (4.085.884.).
nationaliteit : XXX.
Geboren te B. op 12.08.1956. (XXX) en te B. op : 06.08.1956. (XXX).
kandidaat vluchteling
in toepassing van art. 9, alinea 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, deel ik U mede dat dit verzoek onontvankelijk is.
Redenen :
Er werden geen uitzonderlijke omstandigheden aangehaald waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.
De problemen in zijn (lees : haar) land hebben reeds het voorwerp uitgemaakt van een diepgaand onderzoek in het kader van de asielaanvraag. Deze aanvraag werd afgewezen, hogergenoemde problemen kunnen derhalve niet meer worden aanvaard als buitengewone omstandigheden om de aanvraag in toepassing van art. 9 van de wet in België in te dienen.
Er is hier sprake van manifeste fraude aangezien er twee asielaanvragen werden ingediend onder een verschillende identiteit. Verder kan gesteld worden

dat betrokkene zelf gedeeltelijk verantwoordelijk kan gesteld worden voor de lange duur van de asielprocedure.
Er dient ook vermeld te worden dat de vier kinderen van betrokkene zich nog steeds in XXX bevinden. De aangehaalde medische motieven zijn evenmin van uitzonderlijke aard (zijn). En tot slot kan ik U melden dat de 2de aanvraag in toepassing van art. 9 al. 3 van 19.02.99 geen nieuwe elementen bevat en dus niet in aanmerking genomen wordt.

Bijgevolg dient betrokkene dringend het Belgisch grondgebied te verlaten. Tevens dient haar een afschrift van deze brief overhandigd te worden nadat zij voor kennisname heeft getekend. Een afschrift dient aan mijn diensten te worden teruggestuurd.

(...)".

1.10. Het bevel van de Minister van Binnenlandse Zaken van 25 maart 1999 om het grondgebied te verlaten, luidt als volgt :

"(...)

BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken en ambtenarenzaken of van zijn gemachtigde, genomen op 25 maart 1999 wordt aan :
Naam, voornamen : XXX
geboren te/op : B. 12 augu 1956
nationaliteit : XXX
bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten uiterlijk op 24 april 1999 met verbod zich naar Nederland, Luxemburg, Duitsland, Frankrijk, Portugal, Spanje, Italië, Oostenrijk en Griekenland te begeven.

REDEN VAN DE BELISSING

Verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft. (Wet van 15 december 1980 - art. 7 alinea 1, 2). Werd niet erkend als vluchteling (K.B. van 8 oktober 1981 - Art. 77).

Indien hij/zij dit bevel niet opvolgt, loopt de voornoemde gevaar, onverminderd rechtsvervolging op grond van art. 75 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten voor de tijd die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel, overeenkomstig art. 27 van dezelfde wet.

(...)".

2.

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de eerste voorwaarde van voornoemd artikel 17, §§ 1 en 2, betreft, de verzoekende partij op goede gronden betoogt wat volgt :

> "Aangezien de bestreden beslissing dd. 25.02.1999 werd betekend aan verzoekster op 25.03.1999.
> Dat aan verzoekster het bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend op 25.03.1999, met melding dat zij het grondgebied van het Belgisch koninkrijk dient te verlaten op uiterlijk 24 april 1999.
> Aangezien verzoekster de normale schorsingsproce dure niet kan volgen, gelet op het feit dat de behandeling van deze procedure niet zal beëindigd zijn per 24.04.1999.";

2.2. Overwegende, wat de tweede voorwaarde van voornoemd artikel 17, §§ 1 en 2, betreft, nopens het bestreden bevel van 25 maart 1999, het verzoekschrift geen middelen inhoudt, zodat het beroep tot schorsing wat deze beslissing aangaat niet ontvankelijk is, gelet op het voorschrift van artikel 8, 4°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State;

2.3. Overwegende dat, wat de bestreden beslissing van 25 februari 1999 betreft, de verzoekende partij twee middelen aanvoert die als volgt luiden :

"Eerste middel :

Aangezien de bestreden beslissing een dubbele afwijzing inhoudt :

- Enerzijds de onontvankelijkheid van de aanvraag dd. 22.08.1995, overeenkomstig artikel 9 lid 3 van de Vreemdelingenwet.
- Anderzijds wordt de aanvraag tot regularisatie dd. 19.02.1999 niet in overweging genomen, omdat er beweerdelijk geen nieuwe elementen zouden aangevoerd zijn.

Aangezien de bestreden beslissing onwettig is, daar in één enkele beslissing uitspraak wordt gedaan over twee afzonderlijke, en niet noodzakelijk met elkaar verbonden procedures;

Tweede middel :

In de hypothese dat de heer Minister van Binnenlandse Zaken rechtsgeldig en terzelfdertijd kon beslissen over zowel de aanvraag overeenkomstig artikel 9 alinea 3 van de Vreemdelingenwet en over de aanvraag tot regularisatie, dan dient minstens vastgesteld te worden dat de bestreden beslissing onwettig en gebrekkig is gemotiveerd :

1. De beslissing is onwettig gemotiveerd, daar sedert de nieuwe omzendbrief dd. 15.12.1998, m.b.t. art. 9 lid 3 en m.b.t. de bijzonder(e) regularisaties geen beslissingen tot (on)ontvankelijkheid meer voorziet, integenstelling tot de oude minist(e)riële omzendbrief
2. Op de aanvragen voor een bijzondere regularisatie (langdurige asielprocedure) rust, in tegenstelling tot voorheen, geen verplichting meer om buitengewone omstandigheden aan te halen waarom de aanvraag niet in het herkomstland werd gedaan.
   De motivering dat er geen uitzonderlijke omstandigheden werden aangehaald waarom verzoekster de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure, namelijk via de diplomatieke of consulaire post, is een foute, en met de minist(e)riële omzendbrief strijdige motivering.
3. Verder wordt in de bestreden beslissing aangehaald dat de problemen in het land van herkomst van verzoekster reeds het voorwerp uitgemaakt hebben van een diepgaand onderzoek in het kader van de asielaanvraag, en dat deze aanvraag werd afgewezen, zodat deze problemen niet meer kunnen aanvaard worden als buitengewone omstandigheden om de aanvraag in toepassing van artikel 9 pagina 3 van de Vreemdelingenwet in België in te dienen.
   Deze motivering is niet pertinent en niet relevant, aangezien vermelde problemen niet werden ingeroepen, noch in de humanitaire aanvraag, noch in de aanvraag tot regularisatie. Enkel werden de medische en humanitaire omstandigheden, waarin verzoekster verkeerde, aangehaald.

4. Verder vermeldt de bestreden beslissing dat verzoekster fraude zou hebben gepleegd in het kader van haar asielaanvraag, daar beweerlijk twee asielaanvragen werden ingediend door verzoekster onder een verschillende identiteit, quod non.
   Deze motivering is manifest onjuist, en wordt door niets aangetoond. De bestreden beslissing is op dit punt zeer gebrekkig gemotiveerd : de bestreden beslissing bevat een impliciete verwijzing naar de procedure, gevoerd in het kader van de asielaanvraag, doch vermelde procedure is nog geenszins op zijn einde. Immers, en meer in het bijzonder wat het beweerdelijke fraude-element bevat, werd een verzoekschrift tot nietigverklaring ingediend bij de Raad van State.
   Bovendien, wat de fraude betreft, moet, zo de fraude kan bewezen worden, quod non, de ernst van de fraude afgewogen worden tegenover de mate van integratie en de familiale omstandigheden. Deze afweging blijkt geenszins uit de motivering van de bestreden beslissing, zodat deze als gebrekkig moet beschouwd worden.
5. Verder stelt de bestreden beslissing dat verzoekster zelf gedeeltelijk verantwoordelijk kan gesteld worden voor de lange duur van de asielprocedure.
   Dit is niet alleen manifest onjuist, doch wordt ook geenszins gemotiveerd : aan verzoekster kan geen enkel feit ten laste gelegd worden, waaruit zou blijken dat zij niet meegewerkt heeft aan de asielprocedure, integendeel!
   Uit de bestreden beslissing valt alleszins niet af te leiden waarom een gedeeltelijke verantwoordelijkheid bij verzoekster zou liggen.
6. De bestreden beslissing stelt ten slotte dat de tweede aanvraag (aanvraag tot regularisatie) geen nieuwe elementen bevat, en dus niet in aanmerking kan worden genomen.
   Deze motivering is eveneens gebrekkig en onjuist : de aanvraag tot regularisatie bevat wel degelijk nieuwe elementen, die bij de aanvraag van 22.08.1995 nog niet bestonden : de lange asielprocedure, de medische motieven, de geboorte van twee kinderen in België...
   De bestreden beslissing heeft hier ten onrechte geen rekening mee gehouden.
   Aangezien de hierboven vermelde middelen ernstig zijn, en een verzoekschrift tot nietigverklaring van de bestreden beslissing verrechtvaardigen.";

2.4. Overwegende dat de omzendbrief van 15 december 1998, waarnaar verzoekster verwijst, uit twee delen bestaat : een algemeen deel omtrent de

toepassing van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en een deel in verband met bijzondere situaties, onder meer betreffende asielzoekers die onredelijk lang op een beslissing hebben moeten wachten;

Overwegende dat artikel 9, derde lid, van voornoemde wet van 15 december 1980 als algemene regel bepaalt dat een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven door een vreemdeling moet worden aangevraagd bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland; dat in buitengewone omstandigheden het hem evenwel wordt toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België; dat hieruit volgt dat enkel wanneer er buitengewone omstandigheden voorhanden zijn om het niet afhalen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, de verblijfsmachtiging in België kan worden aangevraagd; dat deze buitengewone omstandigheden niet mogen worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging te bekomen; dat de toepassing van artikel 9, derde lid, met andere woorden een dubbel onderzoek inhoudt :

1. wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft : of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn, zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het bekomen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking worden genomen;

2. wat de gegrondheid van de aanvraag betreft : of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde Minister over een ruime appreciatiebevoegdheid;

Overwegende dat voor een aantal situaties bijzondere voorwaarden gelden, die afwijken van de regels vastgelegd in artikel 9, derde lid, zo onder meer voor de asielzoekers die onredelijk lang op een beslissing hebben moeten wachten; dat deze personen geen buitengewone omstandigheden dienen in te roepen; dat de asielaanvrager evenwel aan een aantal inhoudelijke voorwaarden dient te voldoen en niet onder toepassing mag vallen van één van de uitsluitingsgronden; dat één van de uitsluitingsgronden in de omzendbrief onder meer als volgt luidt :

> "de persoon die in de asielprocedure fraude of bedrog heeft gepleegd of die zelf verantwoordelijk is voor de langere duur van de asielprocedure";

dat uit de motivering van de bestreden beslissing volgt dat verzoekster onder deze uitsluitingsgrond valt; dat de bestreden beslissing immers overweegt : "er is sprake van manifeste fraude aangezien er twee asielaanvragen werden ingediend onder een verschillende identiteit. Verder kan gesteld worden dat betrokkene zelf gedeeltelijk verantwoordelijk is voor de lange duur van de asielprocedure"; dat betreffende de manifeste fraude kan worden verwezen naar stuk 50 van het administratief dossier waarin wordt vastgesteld dat de vingerafdrukken van XXX overeenstemmen met die van XXX; dat uit wat voorafgaat op het eerste gezicht volgt dat de Minister van Binnenlandse Zaken kon besluiten dat verzoekster niet kan worden beschouwd als een asielzoekster wiens verblijfstoestand kan worden geregulariseerd zodat verzoekster derhalve wel degelijk buitengewone omstandigheden diende in te roepen; dat noch de

argumenten van verzoekster betreffende haar asielaanvraag die reeds werden onderzocht en beantwoord, noch de aangehaalde vrij vage medische motieven, noch de geboorte van twee kinderen in België, in voorliggend geval buitengewone omstandigheden uitmaken, vermits de verzoekende partij nog vier kinderen heeft die in XXX verblijven en tenslotte het algemeen rechtsbeginsel "fraus omnia corrumpit", het beroep op artikel 9, derde lid, uitsluit;

Overwegende dat de twee middelen van de verzoekende partij niet ernstig zijn;

Overwegende dat niet werd voldaan aan de tweede van de drie cumulatieve voorwaarden opgenomen in artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig april 1900 negenennegentig, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

K. VANHOUTTE. **D. MOONS.**